

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				Osztályozás
Szerző: <i>Lantos László</i>				Tárgy: <i>725.009 A</i>
Cím: Fővárosunk jövője				Hely:
Forrás: <i>Életkép</i>				Idő: <i>" 1953 "</i>
1953. X. 25.				Személy:
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. fűz.)	(Oldal)	Helyszám:

Közp. nyv

Végigmegy a pesti ember a főváros utcáin és folyton-folyvást építőállványokba ütközik. Nincs ma Budapesten olyan zuga, ahol ne építenénk valamit. Alakul, formálódik a város új arca, képe napról napra színesebb, gazdagabb lesz. A pesti ember jellegzetes vonása, hogy szereti városát. Szívesen hall vagy olvas multjáról, együttéli jelenét, érdekli: milyen lesz jövője.

Erről a jövőről tárgyaltak két napig tartó ankéton országunk legkiválóbb építészei. Budapest átalános városrendezési tervét vitatták meg, számos javaslatot tettek, elmondották észrevételeiket a BUVATI által kidolgozott, s a tanácskozás elé terjesztett tervvel kapcsolatban. Magas színvonalú elvi viták jellemezték ezt az ankétot és a legtöbb kérdésben a véleménycsere nyomán kialakult a helyes álláspont a város építészeti problémáinak megoldására.

Mi jellemezte ezt a tanácskozást? Elsősorban az, hogy építőművészeink megértették és magukévá tették a kormány programját. Ezt tükrözte az a merőben új vonás, amely az ankéton oly élesen megmutatkozott. Ez pedig nem más, mint a város tervezőinek a lakosság szükségletei felé fordulása. Eppen ezért az ankét egyik központi kérdése a lakásépítkezések problémájának megoldása volt.

Azért új vonás ez, mert építészeink eddig is készítették terveket, eddig is voltak nagyvonalú elképzelések. De az eddigi tervek fő hiányossága az volt, hogy a tervezők nem vették kellően figyelembe a lakóépületek városalkotó szerepét. Amikor számoltak a létesítendő hatalmas méretű és jelentőségű középületekkel, emellett nem értékelték azt, hogy a város elsősorban lakóépületekből áll. Nem vették figyelembe és ezért nem is dolgozták ki kellőképpen a nagyváros szocialista lakónegyedei kialakításának gazdasági lehetőségeit és építészeti módszerét.

A kormányprogram szellemében az ankét résztvevői mutattak rá az eddigi tervezésnek erre a hibájára. S bár szenvedélyes vita alakult ki például a létesítendő új városközponti kérdésében, a felszólalók mindig visszatértek a központi problémára, a dolgozók lakásszükségleteinek kielégítésére.

A nagyarányú lakásépítkezési program több formában felmerült. Ezek között az egyik legfontosabb a peremkerületek és a város belső részének összekapcsolása. Az egyik felszólaló például fölvetette, hogy Csepel messze van a város közepétől, valamilyen formában össze kell kapcsolni. Mások a peremkerületek és a belső, a központi rész közötti üres területek beépítésének problémáját vetették fel. Ilyen üres területeket találhatunk például az Ullői-út, valamint a Sztálin-út folytatásában.

Ha tehát az értekezlet legfontosabb tanulságát akarjuk leonni, akkor ezt úgy foglathatnánk össze: legyen a város tervezőinek fő feladata az elkövetkező években a lakosság lakásigényeinek kielégítése, de olyan módon, hogy az egyben a város fejlődését, szépítését jelentse.

A tanácskozás megmutatta azt is, hogy a városépítészeti területén milyen sokat tellünk a felszabadulás óta. Ez egyben azt is tanúsítja, hogy az elkövetkező évek munkájában már van mire támaszkodni. De egyben új problémákat is jelent. Nagy építkezéseink közepette kialakultak olyan új fontos területek, amelyek rendezése sürgős feladat. Ilyen például a Népstadion környéke és a Sztálin-híd két hidfője.

A városépítészeti vita elé terjesztelt terv, s a tanácskozás nyomán kibontakozik előttünk fővárosunk leendő képe. Merészség és realitás jellemzi a tervet alkotó elképzeléseket. Új, szocialista lakónegyedeket látunk, impozáns városközpontot, egészséges levegőt teremtő parkok hálózatát. Reális azért a terv, mert építészeink látják: a feladatokat lépésről lépésre kell megvalósítani. Van mire támaszkodnunk, vannak meglévő értékeink, történelmi és műemlékeink, vannak haladó építészeti hagyományaink. Építőművészeink fő feladata — és itt leonhatjuk az építészeti tanácskozás másik fő tanulságát —: terveikben alakítsanak ki olyan városképet, amelyre rányomja bélyegét a szocializmus építésének korzakára. A városépítési terv első ütemének megvalósítása is járuljon hozzá a lakosság egyre növekvő közlekedési, egészségügyi, kényelmi és lakásigényeinek mielőbbi kielégítéséhez.

Lantos László

1063-ny. 2. — 14806/51